

Deținutul

Blacks

Un dar al neștiutelor ursite
îți prinde al tău chip fermecător
cu trăsături în visuri doar găsite
de un pribeag de suflet călător.

Imagini vin la zeci de ani distanță,
renasc aceleași unde din trecut.
Și voi trăi în vârful de rezonanță,
știind că tu îmi vei rămâne scut.

O să mă prind de clipele trăite
când m-am uitat în ochii tăi senini
și am văzut cum stele neofite
se plimbă în șirag de noi lumini.

În părul tău cu tremurânde valuri
îmi voi găsi al nopții așternut
Și-al meu amor, cu un șirag de lauri,
se va preda cu grad de deținut.

Îți voi fixa a ta perfectiune
în cuibul unui suflet vălurit
de viforul iscat de-amărăciune
ce în trecut cu ierni m-a-mpăturit.

Nu voi mai fi pendulul ce tresare
la limite de iarnă sau de ger!
Tu ești căldura gata să-nfioare
ghețarii unui dor fără de cer.

Mă voi topi de ale tale forme
la al tău glas voi izvorî spre cer,
dar tot iubind a' închisorii norme,
voi reveni cu drag l-al meu ungher.

Tu ești sublim la tot ce mă-nconjoară,
renaști aceeași pală ca un junt
ce m-a lovit pentru întâia oară
când te-am iubit așa cum ești ... și sunt.